

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1422/05
01.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tuženih BB i VV, čiji je punomoćnik GG, adv., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 8824/04 od 27.10.2004. godine, u sednici održanoj 01.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 8824/04 od 27.10.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Delimičnom presudom Trećeg opštinskog suda u Beogradu P. br. 1446/02 od 10.02.2004. godine, stavom prvim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila utvrđenje prava svojine pok. DD bivše iz Beograda na suvlasničkom udelu od 1/3 na stanu ĐĐ, po osnovu zajedničke tekovine, a što su tužene dužne priznati, trpeti i omogućiti uknjižbu prava svojine u zemljišnim knjigama. Stavom drugim izreke, odbijen je tužbeni zahtev tužilje AA iz Beograda kojim je tražila da se utvrdi da je suvlasnik sa 1/3 idealnog dela na stanu ĐĐ, po osnovu zajedničke tekovine, što su tužene dužne priznati, trpeti i omogućiti uknjižbu prava svojine u zemljišnim knjigama.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. br. 8824/04 od 27.10.2004. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužene su podnele odgovor na reviziju.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP ("Sl. list SFRJ" br. 4/77, 36/77 ... i "Sl. list SRJ" br. 27/92, 31/93, sa kasnijim izmenama i dopunama), koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" br. 125/2004) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, sada pok. EE, bio je vlasnik stana ĐĐ na osnovu ugovora o otkupu stana I Ov. br. 4297/93 od 23.03.1993. godine, a posle njegove smrti, za naslednike ove nepokretnosti oglašene su sa po ½ idelanog dela tužena VV – supruga ostavioca i tužena BB njegova ćerka. Brak između pok. EE i tužene VV trajao je sve do njegove smrti ____ godine. Međutim, sa EE je veoma dugi niz godina živela DD – majka tužilje, koja je umrla 1989. godine. U toku 1992. godine EE je u stan primio tužilju.

Na utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjeno materijalno pravo i to odredbe čl. 16. Zakona o stanovanju, te čl. 16., čl. 338. i čl. 339. Zakona o braku i porodičnim odnosima, s obzirom da pravo susvojine na stanu koji je predmet spora nije mogla steći ni tužiljina majka sada pok. DD, a ni tužilja. Naime, zajednica života između DD i EE ne može se upodobiti vanbračnoj zajednici u pogledu imovinsko – pravnih odnosa zbog njegove bračnosti (čl. 16. st. 2. Zakona o braku i porodičnim odnosima). Pored toga, dok je DD bila živa EE je na stanu imao samo svojstvo nosioca stanarskog prava, a otkupom je postao vlasnik tek posle njene smrti, tako da svojina na stanu nije ni stečena u toku trajanja njihove zajednice. Ukoliko je, pak, tačna tvrdnja tužilje da je EE dala novac radi isplate otkupne cene stana, ona, po tom osnovu, ne može imati pravo susvojine na nepokretnosti, već može jedino istaći eventualni obligaciono-pravni zahtev. Pri tom, čl. 16. Zakona o stanovanju izričito je određeno koja lica i pod kojim uslovima mogu steći pravo svojine otkupom stana po beneficiranim uslovima u pogledu otkupne cene, a tužilja u krug tih lica ne spada.

Neosnovano se ističe u reviziji da su nižestepene presude zahvaćene bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 14. ZPP, jer ne sadrže razloge o odlučnim činjenicama. Naprotiv, obrazloženja Opštinskog i Okružnog suda, za donetu odluku o tužbenom zahtevu sadrže jasne, određene i argumentovane razloge zasnovane na utvrđenom činjeničnom stanju.

Bez uticaja je na drugačiju odluku pozivanje podnosioca revizije na odredbu čl. 18. Zakona o osnovama svojinsko – pravnih odnosa. Ova zakonska odredba predviđa da u slučajevima i pod uslovima određenim zakonom može

postojati pravo zajedničke svojine – svojine više lica na nepodeljenoj stvari kada su njihovi udeli određeni ali nisu unapred određeni. Imajući u vidu sadržinu pravne zaštite koja se tužbom traži i utvrđene bitne okolnosti u ovoj pravnoj stvari, izvesno je da se citirana zakonska odredba ne može primeniti na konkretni slučaj.

Na osnovu čl. 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

vs